

AWAKEN THE WORLD

Video Transcriptions

Inner Worlds, Outer Worlds

Part 1: Akasha

awakentheworld.com

«Vnitřní světy, vnější světy»

část 1 - «Akasha»

Na začátku byly Logos, Velký třesk, původní Ohm. Na základě teorie Velkého třesku se fyzický vesmír rozvinul z jednoho nepředstavitelně horkého a hustého bodu, který je miliardy krát menší než hlava špendlíku, nazývá se jedinečnost. Teorie nevysvětluje proč a jak k tomu došlo. Přestože obsahuje mnoho otázek, z nějakého důvodu považujeme naše povědomí v této oblasti za samozřejmost. Nejprve existovala hypotéza, že gravitace buď zpomalí expanzi, nebo zhroutí vesmír. Ať už je to jakkoli, fotografie ve skutečnosti z dalekohledu American Hubble ukazují, že náš vesmír se zrychluje. Jak roste z Velkého třesku, rozšiřuje se rychleji a rychleji. 15 00:01:20,083 --> 00:01:26,069 Nějak ve vesmíru nachází více hmoty, než předpokládali fyzici. Aby vysvětlili chybějící hmotu, nyní říkají, že vesmír se skládá pouze ze 4% atomové hmoty nebo z toho, co nazýváme normální hmotou; z 23% temné hmoty a ze 73% temné energie nebo z toho, co jsme dříve uvažovali, jak prázdný prostor. Je to jako neviditelný nervový systém, který prostupuje celý vesmír a spojuje všechny věci.

Starověcí védští mistři říkali: „Nada Brahma je Vesmírná vibrace.“ Vibrační pole je kořenem veškeré skutečné duchovní zkušenosti a vědeckého bádání. Toto je stejné energetické pole, jaké pozorovali svatí Buddhové, jogíni, mystici, kněží, šamani a věštci a hleděli hluboko do sebe. V celé historii se toto energetické pole nazývá Akasha, původní om, Diamantová síť Indra, hudební koule a mnoho dalších jmen. Energetické pole je společným kořenem všech náboženství a vazbou mezi našimi vnitřními a vnějšími světy.

V buddhismu Mahayana ve třetím století našeho letopočtu byl popis kosmologie velmi blízký tomu, co nyní poskytují nejpokročilejší fyzici moderní doby. Diamantová Síť Indry je metafora, která byla použita k popisu mnohem staršího védského učení, což nám říká, že veškerá struktura prostoru je spojena dohromady. Indra je králem bohů, který porodil slunce a ovládal pohyb větrů a vod. Představte si prosím pavučinu, která se táhne všemi směry. Síť se skládá z kapiček rosy a každá kapka obsahuje Odraz všech ostatních kapiček vody. V každé odražené kapce najdete odrazy všech ostatních kapiček a celá síť sama je v tomto odrazu do nekonečna. Síť Indry může být popsána jako holografický Vesmír, kde i ten proud světla obsahuje kompletní obraz celého Vesmíru.

Někdy je Srbsko-Americký vědec Nikolaj Tesla nazýván mužem, který vynalezl dvacáté století. Tesla objevil střídavý proud, elektřinu a mnoho dalších věcí, které jsou dnes nedílnou součástí našeho každodenního života. Kvůli svému zájmu o védskou kulturu se Tesla ocitla v jedinečné pozici, která mu umožňuje současně pochopit západní a východní model vědy. Jako všichni velcí vědci se Tesla podíval hluboko do záhad vnějšího světa, ale kromě všeho se podíval hluboko uvnitř sebe. Stejně jako starověcí jogíni, Tesla použil termín Akasha k popisu éterické entity, která prochází všemi věcmi. Tesla studoval u Swamiho Vivekanandy - jógy, která přinesla starověké učení Indie na Západ. Ve védských učeních se Akasha týká prostoru jako takového; prostor, který vyplňuje všechny ostatní prvky a existuje současně s vibracemi. Tyto dva pojmy jsou neoddelitelné. Akasha je

jin, prána je jang.

Moderní koncept myšlenky fraktálů nám pomůže pochopit Akashu, nebo jak se také nazývá-primární substanci. Od 80. let minulého století umožnilo vylepšení počítačů vizualizovat a reprodukovat matematicky vzory přírody. V roce 1980 matematik Benoit Mandelbrot při studiu určitých matematických rovnic byl zaveden termín "fraktál". Matematik si všiml, že když je rovnice se opakují, pak produkují nepřetržitý řadu matematických nebo geometrických tvarů, měnících se v rámci určitých hranic. Jsou omezené, ale zároveň nekonečné. Fraktál je hrubý geometrický tvar, který je rozdělen na kusy, opakuje se v každém z jeho částí jako zmenšená kopie celého vzoru. Forma má tedy kvalitu nazývanou sebezpodobnost.

Po tomto objevu byly Mandelbrotovy fraktály pojmenovány otiskem Boha. V nich vidíte umění vytvořené samotnou přírodou. Pokud rozšíříte postavu Mandelbrota v určitém úhlu, bude to připomínat hinduistické božstvo nebo Buddhu. Tato postava se nazývala postava Buddhy. Podíváte-li se na některé formy starověkého umění a architektury, můžete vidět, že na dlouhou dobu se lidé spojovali s fraktálními vzory krásy a všeho posvátného. Přestože jsou nekonečně složité, fraktály v každé ze svých částí obsahují zrno, které dokáže reprodukovat celý obraz. Změnili pohled matematiků na vesmír a na to, jak funguje. S každou novou úrovní zvětšení fraktálu se objevují jeho rozdíly od originálu. Při přechodu fraktálu z jedné úrovně na druhou dochází k jeho neustálým změnám a trasování. Tato transformace se nazývá vesmírná spirála, vestavěná inteligence matice času a prostoru. Povaha fraktálů je chaotická a zároveň plná zvukového řádu. Když naše mysl rozpozná nebo definuje nějaký vzor, Zaměřujeme se na něj jako na věc. V jeho kresbách se snažíme vidět krásu, ale abychom je udrželi v naší mysli, musíme zlikvidovat zbytek fraktálu. Abychom sladili fraktál s našimi pocity, musíme omezit jeho pohyb. **VŠECHNA ENERGIE VE VESMÍRU JE NEUTRÁLNÍ, VĚČNÁ A EXISTUJE MIMO MĚŘENÍ.**

Naše vlastní schopnost kreativity a rozpoznávání vzorů je spojnicí mezi mikrokosmem a makrokosmem, mezi věčným světem vln a světem rychle se kazících hustých věcí. Rozjímání je akt tvoření skrze omezení, která jsou vlastní myšlení. Vytváříme iluzi hustoty věcí jejich označováním a pojmenováním. Filozof Kierkegaard řekl: „Pojmenováním mě popíráš mě. Tím, že mi dáš jméno nebo štítek, popíráš všechno ostatní, čím bych mohl být.“ Vězníme částici v bytí, vložíme tím, že ji připsáme, nazýváme ji; ale zároveň ji vytváříme tím, že definujeme její existenci. Kreativita je naše nejvyšší povaha. S tvorbou hustých věcí se objevuje i pojem času, který vytváří iluzi hustoty.

Einstein byl prvním vědcem, který si uvědomil, že prázdný prostor vůbec není NIC. Naopak, má určité vlastnosti a přirozenou povahu prostoru, téměř neuvěřitelné množství energie. Kdysi slavný fyzik Richard Feynman poznamenal: „Kubický metr prázdného prostoru má dostatek energie, aby vařil všechny oceány světa.“ Meditující Pokročilí Mistři vědí, že velká síla číhá v klidu. Buddha měl pro primární látku jiný termín - „kalapas“, což je sbírka nejmenších částic nebo výbuchů, které se rodí a umírají bilionykrát za sekundu. V tomto případě je realita sérií snímků holografické kamery, která se pohybuje velmi rychle, aby vytvořila iluzi kontinuity. Když se vědomí stane naprosto nehybným, pak se iluze odhalí. To se děje právě proto, že vědomí samo vytváří tuto iluzi.

Ve starověkých tradicích Východu se dodnes zachovalo poznání, které se po tisíciletí předávalo z generace na generaci. Říká se, že všechno jsou vibrac. Výraz "Nada Brahmá" se překládá jako "Vesmír-zvuk". Slovo "Nada" znamená "zvuk vibrací" a "Brahmá" je jméno Boha. Brahmáje zároveň Vesmírem i Tvůrcem, protože umělec a jeho umění jsou neoddělitelné. Upaniṣadā, jeden z nejstarších lidských záznamů starověké Indie, říká: "Brahmá-Stvořitel sedící na lotosu, otevírá oči a svět přichází do stavu bytí. Brahmázavírá oči - a svět se vytrácí ze stavu bytí." Starověcí mystici, jogíni a vizionáři tvrdili, že na hluboké úrovni vědomí existuje pole. Jedná se o pole Akashi nebo záznam Akashi obsahující všechny informace, všechny zkušenosti z minulosti, současnosti a

budoucnosti. Bylo, je a bude existovat navždy. Z tohoto pole nebo matrice se objevují všechny věci: od subatomárních částic po galaxie, hvězdy, planety a celý život. Ale nikdy nic nevidíte v celém rozsahu jen proto, že pole je vrstva vibrací - jedna vrstva jde za druhou. Pole se neustále mění a vyměňuje si informace s Akashou.

Strom spotřebovává energii ze slunce, ze vzduchu, z deště, ze země. Energie se pohybuje dovnitř a ven tohoto jevu, který nazýváme strom. Při myšlení mysl nepohyblivá, pak je možné vidět skutečnost takovou, jaká je, všichni nedělitelne aspekty dohromady: strom, nebe a země, déšť a hvězdy, život a smrt. Jak nejsou hory a údolí odděleny, tak nejsou odděleny, a my s ostatními lidmi. Jak v tradicích amerických indiánů, tak v jiných domorodých národních tradicích země se objevuje zmínka, že všechno má ducha. Je to jen jiný způsob, jak říci: všechno souvisí s JEDINÝM ZDROJEM VIBRACÍ, Existuje JEDINÁ VĚDOMÍ, JEDNO POLE, JEDNA NAPÁJENÍ, která se absolutně pohybuje VŠEHO. Toto POLE neexistuje kolem vás; existuje, prochází VÁS, existuje jako VY SÁM.

JSI DŮLEŽITOU SOUČÁSTÍ VESMÍRU: Jsi očima, skrze které CREATION vidí JA. Když se probouzíte (JAKO VĚDĚJÍ), pochopíte, že ve snu získáte zážitek ze sebe a VYTVÁŘETE VŠE. Takzvaný "skutečný život" se v podstatě neliší. VŠECHNO a VŠECHNY jsi TY. JEDNO VĚDOMÍ se dívá ven skrz každé oko, pod každým kamenem, uvnitř každé částice.

Mezinárodní vědci v CERNu, v Evropské laboratoři fyziky elementárních částic, hledají toto pole, které zahrnuje všechny věci. Ale místo toho, aby ho hledali uvnitř, dívají se ven, do vnějšího fyzického světa. Švýcarští vědci v Ženevské laboratoři CERN oznámili, že našli Higgsov boson nebo částici Boha. Experiment s Higgsovým bosonem vědecky potvrdil, že neviditelné energetické pole vyplňuje vakuum prostoru. Velký hadronový Collider CERN je tunel o délce 27 km, ve kterém 2 protonové paprsky zrychlují v opačných směrech rychlostí blízkou rychlosti světla. Pak se srazí a zhroutí a vědci pozorují výsledek těchto těžkých střetů. Standardní model nemůže popsat, kde elementární částice získají svou hmotnost. Zdá se, že všechno sestává z vibrací, ale neexistuje žádný „objekt“, který vibruje.

Vypadá to, jako by existoval neviditelný tanečník nebo stín skrytý v baletu vesmíru; a všichni ostatní tanečníci, kteří vždy tančili kolem tohoto skrytého sólisty. Pozorujeme choreografii tance, ale dosud jsme neviděli samotného tanečníka. Takzvaná částice Boží je vlastnictvím základního materiálu vesmíru, srdce veškeré hmoty, které je považováno za zodpovědné za nevysvětlitelné množství hmoty a energie, které rozšiřuje náš vesmír. Avšak objev Higgsova bosonu není zdaleka vysvětlením povahy celého vesmíru, ale pro naši pozornost představuje velké tajemství a odhaluje před námi nový vesmír, ještě tajemnější, než jsme si kdy dokázali představit. Věda se blíží k hranici mezi vědomím a hmotou. Oko, kterým se díváme na primární pole, a oko, kterým se toto pole na nás dívá, jsou jedno a totéž.

Německý spisovatel a špička Wolfgang von Goethe jednou řekl: „Vlna je primární fenomén, který způsobil zrod celého světa.“ „Kimatika“ je věda, která studuje zvukový zvuk. Slovo "kimatika" pochází z řeckého slova "Kim", což znamená vibrace. Jedním z prvních západních vědců, kteří se začali vážně studovat vln jev byl Ernst Chladni německý hudebník a fyzik, který žil v osmnáctém století. Chladni zjistil, že když rozptýlí písek přes kovovou desku a pak ji přiměje vibrovat smyčkou z houslí, pak se písek sám organizuje do určitých vzorů. Různé geometrické tvary vznikly z různých vibrací. Chladni zaznamenal celý katalog těchto forem a nyní se jim říká Figury Chladni. Mnoho z těchto čísel lze nalézt v přírodě. Například kresba na skořápce želvy nebo skvrny na kůži leoparda. Studium Chladniho figur, neboli kymatických vzorů, je jedním z tajemství, kterým výrobci kvalitních kytar, houslí a jiných hudebních nástrojů určují kvalitu zvuku.

V 1960. letech Hans Jenny rozšířil práci Chladniho pomocí různých kapalin a elektronických zesilovačů pro generování různých zvukových frekvencí. Zavedl také termín „kimatika“. Pokud projdete pravidelnou sinusovou vlnou skrz vodní desku, uvidíte vzor přímo na vodě. V závislosti na různých vlnových frekvencích se zobrazí různé zvlněné obrazy. Čím vyšší je frekvence, tím složitější jsou vzory. Tyto formy se opakují a v žádném případě nejsou náhodné. Čím více pozorujete, tím více si začnete všimnout, jak vibrace organizují hmotu do složitých forem odvozených od jednoduchých a opakujících se vln. Tato vodní vibrace je jako slunečnice. Změnou pouze frekvence zvuku získáme zcela jiný vzor. Voda představuje velmi tajemnou látku, která velmi dobře podléhá vnějším vlivům. Příkladem je, že voda může přijímat a udržovat vibrace. Voda díky vysoké rezonanční kapacitě, citlivosti a vnitřní připravenosti na rezonanci okamžitě reaguje na všechny typy zvukových vln. Vibrace vody a půdy produkují obrovské množství rostlin a zvířat. Je zajímavé pozorovat, jak jednoduché vibrace ve vodě způsobují snadno rozpoznatelné přirozené vzory. Pokud přidáme pevnou hmotu a zvýšíme amplitudu, věci se stanou ještě zajímavějšími. Například přidáním kukuřičného škrobu do vody získáme složitější jev. Možná můžeme pozorovat samotný princip života v tom, jak vibrace pohybují kapku kukuřičného škrobu do něčeho, co lze nazvat živým organismem.

Hnací princip Vesmíru je popsán v každém ze světových náboženství pomocí slov, která odrážejí porozumění lidem v daném historickém časovém období. V jazyce Inků, největší říše v předkolumbijské Americe, zní slovo „Lidské Tělo“ jako „Alpa Kamaska“, což doslova znamená „Nadšená Země“. Kabala, židovské mystické učení, mluví o Božském Jménu Božím. Jméno, které nelze vyslovit. Nemůže být vyslovena, protože je to vibrace, která je přítomna všude: v každém slově, ve všech věcech. Absolutně všechno je toto posvátné slovo.

Tvar tetraedra je nejjednodušší formou, která může existovat ve třech rozměrech. Je třeba mít alespoň čtyři body, které mají fyzickou realitu; je třeba si uvědomit, že pouze trojúhelník je nejstabilnější a sebestabilizující postava. Ve Starém Zákoně bylo slovo "tetragrammaton" často používáno jako reprezentativní projev Boží. To bylo používáno, když mluvíme o Bohu, zvláštním Jménu Boha - Logos nebo primární slovo. Starověké civilizace věděly, že v kořeni struktury vesmíru leží tetrahedrální forma. Od této formy začíná příroda svůj základní pohyb směrem k rovnováze - do Shivy; ale zároveň má další zásadní posun směrem ke změně - směrem ke Shakti.

V Bible v Janově evangeliu se říká: „na počátku bylo Slovo.“ V původním textu byl však použit jiný termín - „Logos“. Řecký filozof Heraclitus, který žil asi 500 let před Kristovým narozením, popsal Logos jako něco zásadně nepoznatelného, zdroj všech opakování, modelů a forem. Stoičtí filosofové, kteří následovali učení Heraclituse, definovali tento termín jako božský a dojemný princip, který prostupuje celým vesmírem. Sufism říká, že Logos je všude a ve všech věcech. To je to, z čehož se všechny neprojevené projeví. V hinduistické tradici Shiva Nataraji doslova znamená "Pán Tance". Celý vesmír tančí, zatímco Shiva bije do bubnu. Vše je postupováno nebo animováno pulzací. Zatímco Shiva tančí, svět se může změnit a vyvíjet, jinak se zhroutí do ničeho. Shiva představuje naše kontemplativní Vědomí a Shakti představuje Essenci neboli Hmotu světa. Zatímco Shiva je v meditaci, Shakti se ho snaží přimět, aby ho tančil; stejně jako jin a jang, jako tanečník a tanec. Existují jako jeden celek. Logos také znamenají projevenou pravdu. Ten, kdo rozumí Logos, Zná Pravdu.

Existuje mnoho skrytých vrstev v lidském světě, protože Akasha vytvořil mnoho složitých struktur, skrývajících Zdroj před sebou. Když jsme hráli na Božskou skryt a hledat, skrývali jsme se před sebou po tisíce let, a proto jsme úplně zapoměli na samotný stav hry. Zdálo se, jako bychom zapoměli, že existuje NĚCO, co MUSÍME NAJÍT. V Buddhismu jsou studenti vyučováni, aby přímo vnímali Logos prostřednictvím meditace, je to pole změny nebo nestálosti uvnitř sebe. Když pozorujete vnitřní svět, začnete si všimnout stále jemnějších pocitů a energie; jak se vaše mysl stává více koncentrovanou a soustředěnou. Prostřednictvím přímé realizace „annika“, nebo nesrovnalostí na základní úrovni vnímání, se člověk osvobodí od připoutání k vnějším přechodným formám. Když si začneme uvědomovat, že existuje pouze jedno vibrační pole, které je společným kořenem všech náboženství, jak můžeme říci: „Moje náboženství, moje původní Om nebo moje kvantové pole?“

Současná krize v našem světě není zdaleka sociální, politická ani ekonomická. Naše krize je krizí Vědomí, neschopnost přímo cítit naši Pravou Přírozenost, neschopnost vidět tuto Přírozenost v Každém z nás a ve Všech věcech. Bódhisattva v buddhistické tradici byl člověk, který probudil jeho Buddhovskou povahu. Bódhisattva dává slib, že pomůže „probudit“ každé stvoření ve Vesmíru; uvědomit si, že existuje pouze jedno vědomí. Aby probudil své skutečné já, musí probudit všechny živé bytosti. „Ve Vesmíru je bezpočet živých bytostí a já slibuji, že je všechny probudím. Moje nedostatky jsou nevyčerpatelné. Slibuji, že je všechny překonám. Slibuji, že ji poznám. Cesta probuzení je nedosažitelná. Dávám slib, že ho dosáhnu.